

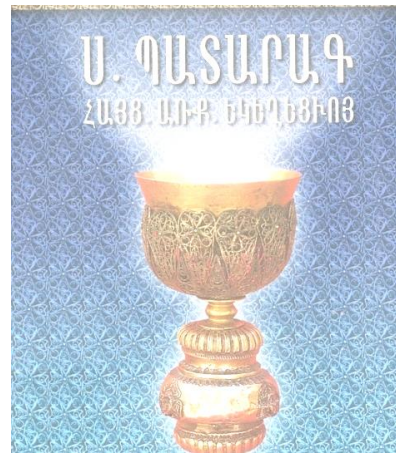
**ԱՂՕԹԻ ԵՒ ԾՈՍԱՊԱՅՈՒԹԵԱՆ
ՉՕՐՈՒԹԻՒՆԸ**

Ծոմապահուիթեամբ մարմինը կը չար-
չարուի ու կը տկարանայ, եւ եթէ ուզէ
իսկ չի կրնար պոռնկիլ: Այսպէս օրինակ,
կը պատմուի, թէ վաւաշոտ մարդ մը
գեղեցիկ եւ ազնուական կիմ մը կը սիրէ
եւ անոր հաւանութիւնը կը ինդդէ: Կիմը
կ'ըսէ. «Եթէ հետս անօթի մնաս մինչեւ
քեզ կերակուրի կանչելս, ուզածդ թո՛ղ
ըլլայ»: Մարդը կը համաձայնի: Կիմը
երկու օր, հետը նաեւ մարդը՝ ծոմ կը
բռնեն: Երբորդ օրը ան կը պատրաստէ
սեղանը, ինչպէս նաեւ շքեղ անկողին մը,
եւ կանչելով մարդը կ'ըսէ անոր. «Ի՞նչ-
պէս կ'ուզես, անկողի՞ն մտնեմք, թէ
նաշենք»: Մարդը կ'աղաղակէ. «Կը հրա-
ժարիմ անկողինէն, որովհետեւ աշխար-
հի բոլոր կիները կ'ատեմ հիմա, բայց
կ'ուզեմ նաշել, որպէսզի սովէ չմեռնիմ»:

Տեսա՞ր, թէ երբ ծոմ չէր բռնած ինչ-
պէս կը նեղուէր ախտէն, իսկ պահեցո-
ղութենէն ետք բժշկուեցաւ անկէ: Ուստի,
նիշտ ըսուած է, թէ պոռնկութիւնը ծո-
մով կը բուժուի, իսկ մտային փորձու-
թիւնները՝ աղօթքով: Եւ այսպէս ծոմով
եւ աղօթքով մեղքերու թողութիւն կը
ստանանք Աստուծմէ, որովհետեւ մեծ
գորութիւն ունի աղօթքը, մանաւանդ գի-
շերային աղօթքը: Ինչպէս որ Պօղոսն ու
Շիղան գիշերը աղօթելով շղթաները քա-
կեցին եւ բանտին դռները բացին
(Գործք. 16.25-27), նոյնը ընենք եւ մենք
բանամք ո՛չ թէ բանտը, այլ՝ երկինքը:

Մանդակունի

**ՀԱՅՑ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ**

ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻՆ ՀԱՅՏԱՆՈՒՄԸ

2.- Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ
ՀԱՒԱՏԱՅԵԱՆՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ
ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ

Այստեղ վարագոյրը կը գոցուի
եւ դպիրները Տէր ողորմեա կ'երգեն:

Տէր Ողորմեայի աւարտին,
պատարագիչ քահանային սաղմո-
սերգութեամբ զԱստուած փառաբա-
նելու կոչին ընդառաջելով՝ սարկա-
ւազը նաեւ կը թելադրէ դպիրներուն
սաղմոս երգել.

«Ո՛վ դպիրներ, սաղմոս երգեցէք
Տիրոջ, մեր Աստուծոյն. քաղցր ձայ-
նով հոգեւոր երգեր երգեցէք, որով-
հետեւ սաղմոս եւ օրհնութիւն կը վա-
յելէ անոր, ալելուիաներ եւ հոգեւոր
երգեր: Ո՛վ սպասարկողներ, երգե-
ցէք եւ սաղմոսասացէք, եւ օրհնե-
րգեցէք Տէրը երկինքի մէջ է»:

Դպիրները ընթացք տալով սար-
կաւագի թելադրութեամբ...

Շարունակելի

ԶՈՒ ԽՕՍԹԻ ԽՍ ՂՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ՇԱԽԴՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ
(ՍՂ.119.105)

ԺԸ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 16 ՓԵՏՐՈՒՄԻ 2025

ԹԻԻ 7

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԿԱՏՈՒՄԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Ես. 63.7-18: Ա. Տմ. 3.1-12: Յհ. 6.22-38

**ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԻՍՏՈՍԻ ԱՄԵՏԱՐԱՆԸ
ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 6.22-38**

Յաջորդ օրը, ժողովուրդը, որ մնացած էր լիճին միւս կողմը, տեսաւ թէ հոն
միայն մէկ նաւակ կար, որուն մէջ Յիսուսի աշակերտները մտան եւ առանձին
գացին, իսկ Յիսուս աշակերտներուն հետ նաւակ չմտաւ: Յետոյ Տիբերիայէն
ուրիշ նաւակներ ալ եկան հոն, ուր Յիսուս Աստուծոյ գոհութիւն տալով
բազմացուցած էր հացը եւ տուած ժողովուրդին՝ որպէսզի ուտեն: Ժողովուրդը
տեսնելով, թէ Յիսուս հոն չէր, ոչ ալ իր աշակերտները, նաւակները առին եւ
Կափառնաւում եկան Յիսուսը փնտռելու համար: Երբ զինք գտան լիճին միւս
կողմը, հարցուցին. «Վարդապետ, ե՞րբ եկար հոս»:

Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Կ'ըսեմ ձեզի, վստահաբար դուք զիս կը
փնտռէք ոչ թէ, որովհետեւ հրաշքներ տեսաք, այլ՝ որովհետեւ այդ հացէն կերաք
եւ կշտացաք: Փոխանակ կորստական ուտելիքը փնտռելու, ջանացէ՛ք ապա-
հովել այն կերակուրը, որ յաւիտենական կեանքի մէջ կը մնայ: Այդ կերակուրը
Մարդու Որդին պիտի տայ ձեզի, որովհետեւ Հայրն Աստուած իր հաւանութեան
կնիքը դրաւ անոր վրայ»:

Անոնք հարցուցին. «Ի՞նչ ընենք, որ Աստուծոյ ուզածը կատարած
ըլլանք»:

Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Աստուծոյ ուզած գործը այն է, որ հաւա-
տաք անոր՝ որ ինք դրկեց»:

Անոնք ըսին. «Ի՞նչ հրաշք պիտի գործես, որպէսզի տեսնենք եւ քեզի
հաւատանք: Ի՞նչ պիտի ընես: Մեր հայրերը մանանան կերան անապատին մէջ,
ինչպէս գրուած է. *“Անոնց երկինքէն հաց տուաւ ուտելու համար”*»:

Յիսուս անոնց ըսաւ. «Ճշմարտութիւնը կ'ըսեմ ձեզի, թէ ինչ որ Մովսէս ձե-
զի տուաւ՝ երկինքէն իջած հացը չէր: Հայրս է, որ ձեզի կու տայ երկինքէն իջած
ճշմարիտ հացը: Որովհետեւ Աստուծոյ տուած հացը այն է՝ որ երկինքէն կ'իջնէ
եւ կեանք կու տայ աշխարհին»:

Անոնք ըսին. «Տէ՛ր, միշտ տուր մեզի այդ հացը»:

Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ես եմ կեանքի հացը: Ան, որ ինձի կու գայ՝ բնաւ
պիտի չանօթեմայ եւ ան, որ ինձի կը հաւատայ՝ երբեք պիտի չծարաւնայ: Բայց
ես ձեզի ըսի, թէ դուք զիս տեսաք ալ եւ տակաւին չէք հաւատար: Բոլոր անոնք,
որ Հայրը ինձի կու տայ՝ ինձի պիտի գան եւ ես ինձի եկողը պիտի չմերժեմ, ո-
րովհետեւ ես երկինքէն իջայ՝ ո՛չ թէ իմ կամքս կատարելու, այլ կամքը անոր՝ որ զիս դրկեց»:

Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԶՕՐԱՎԱՐ

Սուրբ Սարգիս Զօրավար Կապադովկիոյ Գամփրֆ գաւառէն էր: Քաջ եւ առաքինի զինուորական մը, որ զօրապետի աստիճանին հասաւ: Համարձակութեամբ կը քարոզէր Աւետարանը եւ կը կործանէր բազմոցները:

Երբ Յուլիանոս կայսրը, որ քրիստոնէութիւնը ուրացած էր՝ գահ բարձրացաւ, Սարգիս իր Մարտիրոս որդիին հետ Հայաստան ապաստանեցաւ, Տիրան թագաւորին մօտ եւ ժամանակ մը հոն մնալէ ետք անցաւ Պարսկաստան, Պարսից Շապուհ թագաւորին մօտ՝ ծառայելով զինուորական ասպարէզին մէջ:

Մեծ եղաւ իր որդիին՝ Մարտիրոսին ազդեցութիւնը իր հսկողութեան ներքեւ գտնուող պարսիկ զօրքին վրայ: Անոնց մէջէն քրիստոնէութեան դարձողներ եղան:

Այս պարագան հետզհետէ ուշագրաւ դառնալով, Սարգիս եւ իր գաւազն արքայական հրաւեր ստացան զոհ մատուցանելու արքունի մեհեմանին մէջ:

Սակայն Սուրբ Սարգիս նոյնիսկ քաջութիւնը ունեցաւ անարգելու կոտորէր:

Առ ի հետեւանք իրենց յանգուցն կեցուածքին՝ զօրավարն ու իր որդին մահուան դատապարտուեցան:

Իր պարսիկ զինուորներէն տասնչորս անձեր, որոնք մինչեւ վերջ հաւատարիմ մնացեր էին, առին Սարգիսի մարմինը եւ մաքուր գգեստներով պատեցին: Ս. Սարգիսի տօնը Հայաստանի մէջ ընդունուած է նշել ոչ միայն որպէս եկեղեցական ծիսական կատարողութեամբ, այլեւ՝ ժողովրդական սովորութիւններով:

Ս. Սարգիս զօրավարը երիտասարդներու արագահաս բարեխօսն է եւ սիրոյ երազանքը իրականացնող սուրբը:

Տօնի նախօրեակին երիտասարդուհիները հնգօրեայ պահէր կը պահեն յուսալով՝ որ Ս. Սարգիս իրենց բախտ պիտի բերէ եւ ապագայ կեանքի ընկերը գտնէ:

Ըստ աւանդութեան, Ս. Սարգիս պէտք է տանիքը դրուած ալիւրին մէջ ձգէ իր սպիտակ ձիուն պայտին հետքը, որպէսզի այդ տարի իրականանայ հաւատացեալին երազը:

Լիբանանի թեմէն ներս ունինք Սուրբին անունը կրող եկեղեցի, որ կը գտնուի Պուրն Համուտի Սիս շրջանը եւ որուն անուանակոչութեան տօնը կը զուհադիպի այսօր՝ 16 Փետրուարին:

ԲԱՐԻ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԷ ԱՌԻՐԸ ՈՐՆԵՐԷՔ՝ ՓՈԼՆԵՐ
ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆՆԵՐԷՆ

Գալիլէա էր Յիսուս երբ լսեց Յովհաննէս Մկրտիչի գլխատումին մասին եւ ձգեց Գալիլէան եւ ամայի վայր մը գնաց՝ Բեթսայիդայի մօտիկ (Մտ. 14.13): Արիւնի ծարաւ մարդ էր Հերովդէս չորրորդապետ, որ կը կոչւէր նաեւ՝ Հերովդէս Անտիպաս: Յիսուս գիտէր այս մէկը, եւ առաւել եւս չգրգռելու համար անոր արեան ծարաւը՝ իսկոյն հեռացաւ անոր շրջանէն՝ Յովհաննէս Մկրտիչի մահէն ետք:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ
Հ ՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ

Յիսուս իր այս վերաբերմունքով սորվեցուց մեզի, որ պէտք չէ դէմ դնենք չարին, այլ՝ եթէ առիթը ունինք խուսափելու անկէ՝ խուսափինք: Այս ըսել ուզեց Յիսուս երբ ըսաւ. «Երբ հալածեն ձեզ քաղաքի մը մէջ, ուրիշ քաղաք մը փախէք, եւ եթէ հոնկէ ալ հալածեն՝ փախէք այլ քաղաք մը» (Մտ. 10.23): Որոգինէս կ'ըսէ. «Երբ փորձութիւնը գայ, փախինք անկէ եթէ կարելիութիւնը ունինք, իսկ եթէ չունինք՝ քաջաբար դիմակալենք զանիկա: Նախընտրելի է փախիլ փորձութենէն քան դէմ դնել անոր եւ սակայն պարտուած դուրս գալ:

ՍԱՂՄՈՍ 82

Աստուած կանգնած իր երկնային ատեանին մէջ, դատի կ'ենթարկէ դատաւորները. «Դուք մինչեւ ե՞րբ անիրաւութեամբ պիտի դիտէք, աշառութիւն պիտի ընէք ամբարիշտներուն: Տկարներուն եւ որբերուն իրաւունքը պաշտպանեցէք, արդարութիւն ըրէք տառապեալին ու կարօտեալին: Ապատեցէք տկարն ու չքաւորը, փրկեցէք վանոնք ամբարիշտներու ձեռքէն: Բայց ո՛չ գիտէք, ո՛չ ալ կը հասկնաք. դուք խաւարին մէջ կը խարխափիք, եւ ձեպի հետ աշխարհը կործանումի կը տանիք: Եւ ես կ'ըսեմ. «Դուք՝ որ «աստուածներ» էք, դուք՝ որ Բարձեալին որդիներն էք, սակայն դուք ալ պիտի մեռնիք ոեւէ մարդու նման, հողի պիտի վերածուիք՝ ոեւէ իշխողի պէս: Եկուր, ո՛վ Աստուած եւ դուն դատէ աշխարհը, որովհետեւ բոլոր ազգերը քեզի կը պատկանին:

ԱՍՏ ՈՒԱՏԱՇ ՈՒՆՉԸ

Այգին տարին միայն մէկ անգամ պտուղ կու տայ, իսկ Աստուածաշունչը տարուան բոլոր ամիսները եւ ամսուան բոլոր օրերը պտուղ կու տայ, անդադար կերպով կենսատու վարդապետութիւն բխեցնելով զայն քննողներուն: Երբ հողը կը հնձուի՝ կը սպառի, երբ պտուղը կը քաղուի՝ կը վերջանայ, մինչդեռ Աստուածաշունչը միշտ կը հնձուի եւ սակայն մեկնիչներ հոն միշտ կը գտնեն հասկ իրենց համար: Աստուածաշունչին այգին ամէն օր կը քաղուի, բայց հոն երբեք ողկոյզները չեն պակսիր:

Եփրեմ Խուրի Ասորի